

KRONIEK

VAN DE

„STICHTING GESLACHT MEES”

ADRES VAN REDACTIE EN ADMINISTRATIE : BEURSPLEIN 10, ROTTERDAM.

OCTOBER 1939

NUMMER 2

VOORWOORD.

Met genoegen kunnen wij constateeren, dat het uitgeven van het eerste nummer van de Kroniek zeer heeft medegewerkt, om de belangstelling in onze Stichting te doen toenemen. Niet alleen nam het aantal leden belangrijk toe, zoodat het aantal contribuanten tot ongeveer 90 vermeerderde, maar ook ondervindt het bestuur van vele zijden blijken van belangstelling. Talrijke brieven kwamen in, inlichtingen werden verstrekt en talrijke voorwerpen werden voor het Archief van de Stichting, hetzij terstond, hetzij voor later, beschikbaar gesteld. Ook werd het aantal portretten van leden van de familie belangrijk uitgebreid. In verschillende gevallen deden wij geschilderde portretten reproduceeren of maakten wij copieën van voor de familie van belang zijnde stukken.

In de eerste plaats is het thans onze bedoeling om in verschillende archieven als te Aken, Groningen en Rotterdam een hernieuwd onderzoek naar gegevens betreffende ons geslacht te doen instellen. Behalve genealogische bijzonderheden trachten wij zoo veel mogelijk wetenswaardigheden betreffende de leden van ons geslacht, die een beeld van hun leven geven, te weten te komen. Ook is het onze bedoeling om afschriften te doen vervaardigen van in archieven voorkomende bescheiden.

Wij doen echter een hernieuwd beroep op alle leden van de familie, aanverwanten en belangstellenden om ons bij het verzamelen van deze voor de historie van onze familie van belang zijnde gegevens behulpzaam te zijn.

Niet alleen komen daarvoor portretten, familiegroepen, afbeeldingen van huizen of buitenplaatsen, brieven, oorkonden, enz. in aanmerking, maar tevens zullen wij gaarne anecdotes en kleine bijzonderheden betreffende het voorgeslacht ontvangen. Ook al zijn zulke feiten op zich zelf niet buitengewoon belangrijk, zoo zijn zij vaak voor de geschiedenis van de zoo wijd vertakte familie Mees van belang.

Wij houden ons dus daarvoor aanbevolen.

HET BESTUUR.

FAMILIEBERICHTEN.

Geboren:

Frederik Ernst Leopold Dorhout Mees, Vogelenzang 22 Maart 1939, zoon van Bernardus Gregorius en Henriette Louise Diemer Kool.

Gehuwd:

Willem Mees huwt te De Steeg, gem. Rheden 29 November 1937 Ingeborg Cornelia Antonie Wilhelmina Koch, geb. te Wiesbaden 4 Januari 1903, dochter van Dr. Wilhelm Christian en van Maria Clara van den Bosch.

Rudolf Adriaan Mees, weduwnaar van Geertuida Sara Elisabeth Schuckink Kool, hertrouwt 10 Augustus 1938 te Bloemendaal met Jacoba Johanna Plugge, geb. 10 Februari 1889 te Den Helder, dochter van Cornelis Evertse en Anna Oort.

Overleden:

Swanida Anna Elisabeth Maria Mees, overleden te Rotterdam 11 November 1938.

Adrianus Captyn, echtgenoot van Maria Constance Mees, overleden te Zeist 10 Januari 1939.

Petrus Dorhout Mees, overleden te Vogelenzang 14 Januari 1939.

Cornelia Elisabeth Anna Charlotte Moll, wed. van Ir. Adriaan Walter Mees, overleden te Utrecht 23 Maart 1939.

Het zal door ons op prijs gesteld worden als van familie-gebeurtenissen, welke in 1938 of later plaats hebben gehad en welke niet hierin zijn opgenomen, mededeeling zal worden gedaan aan den heer B. Dorhout Mees, Ubbo Emmiusingel 4, te Groningen.

S. A. E. M. MEES †

Bekorte toespraak van Mr. R. Mees bij de begrafenis van Mejuffrouw S. A. E. M. Mees op Crooswijk op 15 November 1938.

Namens alle neven en nichten, hier bijeen om onze lieve tante Betsy ten grave te brengen, wil ik enkele woorden spreken. In de eerste plaats

met groote dankbaarheid voor al wat zij voor onze ouders en grootouders geweest was, — maar meer nog natuurlijk voor wat zij voor onszelf beteekend heeft. — Want de band tusschen ons en haar was wel een zeldzaam sterke band. Wat heeft zij met ons allen meegeleefd, met die intense belangstelling die je zoo goed deed en waardoor je eigenlijk altijd weer gesterkt van haar vandaan ging.

Tot het eind van haar leven bleef zij vervuld van nieuwe boeken en vooral van elke nieuwe keer in het geestelijk leven. — Wij zullen ons zeker altijd die opwekkende gesprekken met tante Betsy blijven herinneren, waar zij zoo intens belangstellend vroeg, wat wij van de dingen vonden en waarin zijzelf een zoo duidelijk ja en neen uitsprak met zooveel ernst en humor, in een soms felle strijdvaardigheid.

Ja, gestreden heeft zij wel heel haar leven door: voor het onconventioneele en oprechte: een strijd om een betere maatschappij, een strijd voor de ontplooiing van geestelijke krachten. Het vrijzinnig protestantisme heeft in haar een strijdend element gevonden, „de Zondagschool” is een stuk van haar leven geweest. — Ook persoonlijk, dat begrepen wij jongeren later, heeft tante Betsy later veel strijd gestreden en veel leed gekend. Maar ik geloof stellig dat zij met en zelfs dóór dien strijd een gelukkig leven heeft gehad. Ik ben zeker, als ik nu opdracht van haar had om hier te spreken, zij zou hebben gewenscht dat ik vóór alles dank bracht vooral wat zij van anderen en van het leven had genoten. — Dan zou zij terugdenken, aan haar ouders, haar ooms, heel het oude geslacht en ook aan haar zeven broers en zusters, haar allen zoo lief. En daarnaast aan al de vriendschap van ouden en jongeren uit alle kringen van de samenleving. Maar dan zou er één uitsteken boven allen, zij die zij zoowel geëerd heeft als liefgehad, de voor haar onvergetelijk gebleven zuster Marie. Laten wij daarom de herinnering aan de beide zusters ook met eerbied en vooral met groote liefde in ons verdere leven meedragen.

LUITENANT-KOLONEL A. CAPTIJN †

In Januari van dit jaar is te Aalten verleden het lid van onze Stichting de gepensioneerde luitenant-kolonel A. Captijn, wonende te Zeist.

De Heer Captijn, die 28 October 1916 te 's-Gravenhage gehuwd was met Maria Constance Mees, geboren te Batavia 3 Februari 1886, dochter van Mr. Dr. Regnerus Tjaarda Mees en Constance Theodore Gerhardina Van Zijll de Jong, was 28 Maart 1874 te Woerden geboren. Nadat hij op 14 Mei 1890 bij het Instructiebataljon dienst had genomen, werd hij op 23 Mei 1890 tweede luitenant bij het 4de reg. inf.. De Heer Captijn, die als een uitstekend officier en als militair met hart en ziel bekend stond, doorliep verschillende militaire rangen, totdat hij op 15

Augustus 1935 als luitenant-kolonel den dienst verliet.

De overledene heeft bijzondere bekendheid verworven als commandant van het fort Honswijk. Op 1 Augustus 1914 werd hij als kapitein belast met het commando over dit fort. Met buitengewone geestkracht wist hij in uiterst korten tijd dit fort en zijn sterke bezetting klaar te maken, om, wanneer dit noodig mocht zijn, aan den vijand weerstand te bieden. Maar daarenboven gelukte het hem om bij de bezetting, die in het sombere verdedigingswerk alle genoegens des levens miste, een fleurigen, opgewekten en toch militairen geest te wekken en te handhaven. Als fortcommandant was hij een goed kameraad, die lief en leed deelde met de onder zijne bevelen staande militairen.

Later in een andere functie geplaatst, bleef zijn hart bij de oude bezetting van Honswijk en gelukte het hem — unicum in de weermacht — uit die bezetting een Vereeniging Honswijk te vormen. Lang na de mobilisatie vereenigden zich telken jare de oud-gedienden van Honswijk, met vrouwen en kinderen, uit alle oorden des lands, om op het fort met hunnen oud-commandant het verblijf op dit fort in de ernstige oorlogsjaren te herdenken. Een met instemming van Minister Deckers op dit fort opgericht eenvoudig monument verbindt voor goed den naam van Captijn aan dit fort.

Na zijn dood deed een comité een beroep op de leden van de vereeniging Honswijk om een monument te stichten op zijn laatste rustplaats.

Op 18 Mei 1939 had op de Algemeene Begraafplaats te Zeist een door vele belangstellenden bijgewoonde plechtige bijeenkomst plaats, waarbij een gedenksteen aan de nabestaanden van Overste Captijn werd overgedragen.

Onder meer werd bij deze gelegenheid door den oud-minister Mr. Dr. L. N. Deckers het woord gevoerd om hulde aan de nagedachtenis van den overledene te brengen.

P. DORHOUT MEES †

Den veertienden Januari 1939 overleed plotseling, hoewel voor zijn naaste omgeving niet onverwachts, Petrus Dorhout Mees, geboren 15 September 1868 te Groningen.

Met hem is de laatste der zes zonen uit het huwelijk van Bernardus en Jkvr. Josina Margaretha Lewe van Aduard heen gegaan. Zijn jeugd bracht hij in Groningen door aan welke plaats hij zijn geheele verdere leven zeer gehecht bleef. In 1892 werd hij surnumerair der belastingen en in 1896 ontvanger te Zuidlaren. Kort daarop trad hij in het huwelijk met Jkvr. Berendina Johanna de Blocq van Scheltinga.

Piet Mees was geheel en al buitenmensch en voelde zich te Zuidlaren zeer thuis. Niet alleen van jacht en visscherij was hij een groot lief-

hebber doch ook de automobielsport had in den aanvang zijn belangstelling. Reeds in 1900 was hij bezitter van een auto. Niet te verwonderen is het dat hij op aandrang van de bewoners van Zuidlaren in 1902 tot burgemeester van die plaats benoemd werd.

In 1906 volgde zijn benoeming tot burgemeester van Zwollerkerspel hetwelk hij tot 1916 bleef. Nadien vestigde hij zich op het landgoed Leyduin onder Vogelenzang.

Het zeer groot aantal belangstellenden dat op zijn begrafenis aanwezig was, toonde aan dat Petrus Dorhout Mees een man was, gezien en geacht bij hoog en laag.

C. E. A. C. MEES-MOLL †

Op 23 Maart 1939 overleed te Utrecht op 86-jarigen leeftijd Cornelia Elisabeth Anna Charlotte Moll, weduwe van den civiel-ingenieur Adriaan Walter Mees.

Zij werd opgevoed te Amsterdam, waar haar vader, de bekende kerkhistoricus Dr. Willem Moll, hoogleeraar was.

Na haar huwelijk in 1874 woonde zij eerst te Rotterdam, waar haar man ingenieur en later technisch adviseur van de Rotterdamsche Handelsvereniging was. In deze stad, waar zij met haar man in den toenmaals zoo talrijken kring van de familie Mees opgenomen werd, beleefde zij gelukkige jaren.

Drie dochters en een zoon werden daar geboren. Een schaduw over dezen in het algemeen voorspoedigen tijd werd geworpen door het jong overlijden van haar dochtertje Coba.

De krach van Pincoffs en de daardoor veroorzaakte liquidatie van de Rotterdamsche Handelsvereniging, had tengevolge, dat het gezin in 1883 naar Utrecht verhuisde, waar de thans overledene gedurende haar verder leven bleef wonen. Haar echtgenoot, die eerst nog eenige jaren directeur van de Utrechtsche Waterleiding was, wijdde zich hier in het vervolg geheel aan de publieke zaak. Hij was onder meer lid van den Gemeenteraad, van de Provinciale Staten en sinds 1898 wethouder van de Gemeente Utrecht. In die jaren stond het groote huis aan de Catharijnensingel met den mooien daaraan grenzenden tuin, voor zeer velen gastvrij open. De gastvrouw verstond het uitnemend ieder familielid en vriend die kwam aanloopen, hartelijk te ontvangen en zeer terecht ontving zij op haar zilveren bruiloft van een vriendin een buffetlooper, waarop verwerkt was de spreuk van Vader Cats:

„Men vint er die terstont oock als het niet
en past
Onthalen met vermaeck een onverwachten gast”.

In 1907 kwam in haar leven een zeer groote verandering, doordat haar gelukkig huwelijk door het op 59-jarigen leeftijd overlijden van haren

echtgenoot beëindigd werd. Daar de andere kinderen haar huis reeds hadden verlaten, bleef zij als weduwe eerst met hare jongste in 1892 te Utrecht geboren dochter, en nadat deze gehuwd was, alleen achter met hare dienstboden, waarvan velen zich de oude getrouwe Hansje, die bijna 40 jaar bij haar in dienst was, nog zullen herinneren.

Maar ook in deze latere jaren bleef haar huis een middelpunt voor familie en vrienden. Bij het klimmen der jaren bleef lichamelijk leed, dat moedig en zonder klagen door haar gedragen werd, haar niet bespaard. Het loopen viel haar steeds moeilijker en hare oogen gingen steeds meer achteruit, zoodat zij ten slotte slechts zeer weinig meer zien kon.

Niettegenstaande deze lichamelijke bezwaren bleef zij onveranderd frisch van geest en vol belangstelling voor beeldende kunst en literatuur, voor godsdienstige en sociale vraagstukken. Ook buiten de familie bleef de vriendenkring groot en velen — en vooral de jongeren — genoten van de rust en wijsheid, die vooral toen zij een hoogen leeftijd bereikt had, van haar uitstraalden.

Toen zij op 27 Maart 1939 op het mooie, oude gedeelte van de Algemeene Begraafplaats te Utrecht naast het overschot van haar reeds 32 jaren vroeger overleden echtgenoot voorgoed te ruste werd gelegd, bleek uit de talrijke aanwezigen en uit de hartelijke toespraken, dat haar heengaan, niet alleen voor hare kinderen en behuwdkinderen, hare 17 kleinkinderen en 19 achterkleinkinderen, maar ook voor hare talrijke vrienden een groote leegte achterliet!

JAARVERSLAG VAN DEN SECRETARIS-PENNINGMEESTER OVER 1938.

Leden.

Het ledental nam in 1938 niet noemenswaardig toe. (De groote aanwas door de uitwerking van het eerste nummer van De Kroniek, 34 nieuwe leden, komt pas aan het jaar 1939 ten goede). Waren er bij den aanvang van het jaar 55 leden, door het toetreden van 6 nieuwe leden steeg dit aantal tot 61. In 1938 verloor de Stichting 1 lid door het overlijden van Mej. S.A.E.M. Mees, zoodat het jaar sloot met 60 leden.

F nanciën.

Aan contributiën, giften en interest werd f 471.49 ontvangen. De onkosten bedroegen f 110.54. Het batig saldo over 1938 bedraagt dus f 360.95. Het kapitaal bedroeg eind 1938 f 1455.49. Voor verdere bijzonderheden moge ik verwijzen naar de balans, alsmede de winst- en verliesrekening over 1938, welke hierbij gaan.

Archief.

't Archief werd in 1938 door schenking wederom verrijkt met een aantal documenten, portretten etc., t. w.:

Van den Heer A. C. Mees:

Een pak fiches uit de Wapenheraut;
Vier teekeningen van wapens van de familie Dorhout Mees;

Boekhouding van Jacob Mees van eenige reizen van het barkschip „Brouwershaven”. 1842—1853;

Een afslag in brons van de legpenning geslagen ter gelegenheid van het 25-jarig directeurschap van A. C. Mees bij de Internationale Crediet- en Handelsvereeniging „Rotterdam”;

Een aantal bladen met geboorte-, huwelijks-, en overlijdensadvertenties van 1793—1938 met een onderbreking van 1895—1911;

Een stukje handschrift van Peter Mees (1629);

Een journaal van Jan Rudolf Mees (overleden 1839) en afwikkeling van diens nalatenschap met een pakket stukken daarop betrekking hebbende;

Een zilveren dames-lakcachet met het familie-wapen;

Bovendien nog een aantal overlijdensberichten, courantenknipsels en andere stukken betrekking hebbende op de familie.

Van den Heer Jacob Mees:

Koopacte, gedateerd 10 July 1805, betreffende de panden aan de Zuidblaak (Beursplein);

Journaal van Mevrouw de Wed. A. Mees-van Oordt (1837—1851).

Uit de boedel van den Heer C. Magito Jr. (een oud-bediende van R. Mees & Zoonen):

Een aantal portretten, overlijdensberichten en firma-circulaires van firmanten van R. Mees & Zoonen.

Uit de boedel van Mej. S. A. E. M. Mees:

Een afschrift van een briefje geschreven door Rudolf Mees 28 Maart 1866;

Een portret, waarschijnlijk Mevrouw Mees-van Marken als kind.

Van Mevrouw Goethart-Mees:

Over uitscheiding en omzetting van Digestiefermenten, (Proefschrift door Lucas Mees) 1885.

terwijl Prof. Mr. J. Ph. Vogel:

De Stichting in de gelegenheid stelde reproducties te vervaardigen van een aantal brieven van Johan Gregorius Mees aan Anna Maria van der Wallen en van enkele portretten en silhouetten van beide en van hun kinderen.

Hoewel dit eigenlijk pas in het jaarverslag over 1939 behoort te geschieden, wil ik reeds nu melding maken van de schenkingen voor het Archief welke in 1939 ontvangen zijn.

Van Mevrouw L. J. Mees-Ramaldo:

Een aantal geschriften van den hand van wijlen haar echtgenoot Mr. Dr. R. T. Mees, w.o. een Proefschrift, benevens enkele documenten, betrekking hebbende op het leven en werken van den overledene.

Van Mevrouw Hugenholtz-Wittouck:

Drie reproducties.

a. Naar een geschilderd portret van Mr. R. A. Mees;

b. Naar een dito van Mevrouw Mees-van Marken;

c. De gecombineerde wapens Hugenholtz/Mees.

Van Mevrouw W. Fruin-Mees:

„Des Levens begin, Voortganck ende Einde”, Kroniek van Ds. P. Mees;

Drie brieven van Mr. Gregorius Mees Azn.

Van den Heer Wm. Mees:

Reproductie van het schilderij van de „Aëroliet”, Capt. M. J. van der Eb, reeders Mees en Moens;

Foto van een familiegroep rond den heer en mevrouw Mr. Marten Mees-van Teutem:

Foto van een Gevelsteen met embleem zich bevindende in het huis van den schenker te Diepenveen.

Van den Heer Mr. Dr. Ir. W. v. Konijnenburg:

Portret van R. P. Mees J. Rzn., (foto);

Portret van Rudolf Mees (geb. 1728) (reprod.);

Portret van Sara van Lelyveld (geb. 1734) (rep.)

Drie bullen, uitgereikt in 1865 aan Mari Johan Mees:

a. Collegium Civitatis Academica Lugduno-Batavae Supremum;

b. Collegium Literio Hebraeis Sacrum;

c. Operam Demus.

Bul uitgereikt in 1861 aan Gregorius Mees, bij het aanbieden van het Doctoraat (Honoris Causa) in de Philosophiae Theoreticae Magistrum Litterarum Humaniorum (Rhenum).

Bul van het Collegium Themis waarin verklaard wordt dat Gregorius Mees Azn., in 1823 als werkend lid is aangenomen.

Bul uitgereikt in 1826 aan Gregorius Mees Azn., bij het promoveeren tot Mr. in de rechten.

Twee bullen (1820 en 1821) uitgereikt aan Gregorius Mees Azn.,

Van den Heer Mr. W. C. Mees:

Portret van Mevrouw Mees-van Marken (foto).

Van den Heer Dr. R. T. A. Mees:

Twee schilderijen voorstellende resp., Mr. R. T. Mees en diens tweede echtgenoot E. L. M. L. Umbgrove;

Litho van het proces-verbaal van opening van het Noordzee-kanaal door Z.M. Koning Willem III waarop o.a. voorkomt de handteekening van den toenmaligen Minister van Koloniën Mr. F. Alting Mees.

Drie proefschriften, resp. van Mr. F. Alting Mees, diens zoon Mr. Dr. R. T. Mees en diens zoon Dr. C. A. Mees.

Verder nog een aantal familiepapieren betrekking hebbende op het leven en werken van Mr. F. Alting Mees, o.a. de documenten betreffende zijn bevordering tot Commandeur van den Nederlandschen Leeuw en zijn benoeming tot Ridder Grootkruis van de Eikenkroon.

Van Mejuffrouw M. A. Mees:

Een aantal door haar zelf op schrift gestelde anecdoten uit de familie.

Van Mevrouw Siegenbeek van Heukelom-Lamme:

Een beschrijving van een koopacte uit 1797, waaruit o.a. blijkt dat het huis Rapenburg 23 te Leiden in dat jaar het persoonlijke eigendom is geworden van Vrouwe A.H. Mees, weduwe van wijlen S. Hoppesteijn.

Mevrouw Mees-Ringlever:

Stelde de Stichting in de gelegenheid een 10-tal schilderijen, miniaturen, silhouetten, photo's en een plattegrond te laten reproduceeren, deze stelden voor:

Samuel Hoppesteijn (1729—1794).

Adriana Henrica Mees (echtgenoot van S. Hoppesteijn).

Zoontje van S. Hoppesteijn en A.H. Mees.

Catharina Elisabeth van Oordt, echtgenoot van Adriaan Mees.

Mr. Gregorius Mees en Sara Christina Sprenger van Eyk.

Sara Christina Sprenger van Eyk.

Johanna Francina Hudig, echtgenoot van Govert Jacob Mees.

Prof. Dr. Jacobus Hendricus van 't Hoff.

Johanna Francina Mees, echtgenoot van Prof. Dr. J. H. van 't Hoff.

Plattegrond van de buitenplaats „Welbehagen” aan den Bergweg te Rotterdam (nu Eudokia).

Van den heer B. Dorhout Mees

Een zilveren truffel door hemzelf gebruikt bij het plaatsen van een Gedenksteen in den gevel van het pand Heerengracht 442 te Amsterdam (Bijkantoor Friesch Groningsche Hypotheekbank) in 1906.

Van Dr. J. Siegenbeek van Heukelom:

Een pakket bescheiden hoofdzakelijk betrekking hebbende op enkele reizen van Dr. Adriaan Mees (1812—1901); o.a. paspoorten, hotelrekeningen, theater- en muziekprogramma's enz.

Winst en verliesrekening per 31 December 1938

Kosten wijziging		
Stichtingsacte f	26.40	Batig saldo 1937 f 1094.54
De Kroniek No. 1 „	50.90	Contributies „ 318.—
Drukwerk etc. „	4.76	Giften „ 150.—
Administratiekosten „	25.—	Intrest „ 3.49
Porti en zegels „	3.48	
Saldo „	1455.49	
	<u>1566.03</u>	<u>1566.03</u>

Balans per 31 December 1938

R. Mees & Zoonen f	707.91	Nog te boeken	
De Spaarbank		Drukwerk etc. f	3.01
te Rotterdam „	750.—	Porti en zegels „	1.33
Nog te ontvangen			f 4.34
contributie „	2.50	Reeds ontvangen	
Nog te boeken		contributie 1939 „	2.50
intrest „	1.92	Saldo „	1455.49
	<u>1462.33</u>		<u>1462.33</u>

LEDENLIJST.

(Bijgewerkt tot ult. Juni 1939).

Alpen, Dr. G. van, Wassenaar.
 Alphen, Jr., G. van, Wassenaar.
 Alting Mees, L. A., Hees bij Nijmegen.
 Baelde-Mees, Mevr. S.A.P., Rotterdam.
 Beucker Andreae, Mej. J.C., Den Haag.
 Bletz-Mees, Mevr. E.A., Tjibajak (Java).
 Bonjer-Mees, Mevr. J.F., Rotterdam.
 Boon-Mees, Mevr. E. J., Den Dolder.
 Captijn-Mees, Mevr. M. C., Zeist.
 Carp-Mees, Mevr. A., Rotterdam.
 Dusseldorp, A. Mzn., P. van, Den Haag.
 Dusseldorp, Mr. R.M. van, Goes.
 Elias-Mees, Douairière T., Driebergen.
 Fockema, Mr. R. A., Bloemendaal.
 Fruin-Mees, Mevr. W., Utrecht.
 Goethart-Mees, Mevr. M.F., Amersfoort.
 Herrenschwand-Mees, Mevr. N. de,
 Worb bij Bern.
 Hoeven, Dr. J. van der, Eefde bij Zutphen.
 Hoeven-Mees, Mevr. Th. W.M. v.d., Rotterdam.
 Hoynck van Papendrecht-Mees, Mevr. J. M.,
 Rotterdam.
 Hudig, Mej. F., Rotterdam.
 Hudig, Mej. N., Rotterdam.
 Hugenholtz, F. W., Melle bij Gent.
 Hugenholtz, Mej. Meta A., Den Haag.
 Hugenholtz-Wittouck, Mevr. A., Melle bij Gent.
 s'Jacob, W. H., Katwijk aan Zee.
 Kinschot-Dorhout Mees, Mevr. J.M. v., Alkmaar.
 Kolff-Mees, Mevr. E. S. C., Rotterdam.
 Lohuis, E. J., Parijs.

Lohuis-Altling Mees, Mevr. A, Parijs.
 Mees, A.C., Ellecom.
 Mees, A.M., Haren.
 Mees, Mr. A.Q., Amsterdam.
 Mees, A. R. M. Dorhout, Assen.
 Mees, A.W., Parijs.
 Mees, Mr. B., Rotterdam.
 Mees, B., Groningen.
 Mees, B. Dorhout, Groningen.
 Mees, B. G. Dorhout, Aerdenhout.
 Mees, Dr. C.A.,
 Mees, Mej. D. Dorhout, Aerdenhout.
 Mees-de Marees van Swinderen, Mevr. C. M.
 Dorhout, Groningen.

Mees, D.C., Baarn.
 Mees-Then Bergh, Mevr. E.H., Eefde.
 Mees, Mej. E.L., Groningen.
 Mees-de Monchy, Mevr. G.P., Rotterdam.
 Mees, Dr. H., Rotterdam.
 Mees, Hetzerus, Haren (Gr.).
 Mees, H.C., Den Haag.
 Mees, H.E., Rotterdam.
 Mees, Mr. H.L., Zutphen.
 Mees, Jacob, Rotterdam.
 Mees, Mzn., J., Hilversum.
 Mees, J. A. A. Dorhout, Bilthoven.
 Mees-Roest, Mevr. J.F.J., Den Haag.
 Mees-Ringlever, Mevr. J.S.H., Rotterdam.
 Mees, L. F. C., Scheveningen.
 Mees-Rambaldo, Mevr. L. J., Den Haag.
 Mees, Mej. M. A., Rotterdam.
 Mees, Mevr. M. Kreunen, Hoenderloo.
 Mees, Ph., Rotterdam.
 Mees, Mr. Ph. A.J., Rotterdam.
 Mees, P. F. Dorhout, Den Haag.
 Mees, Mr. R., Rotterdam.
 Mees, R.A., Huis ter Heide.
 Mees, Dr. Ir. R. H., Groningen.
 Mees, R. T., Schalkhaar.
 Mees, R. T., Pekalongan (Java).
 Mees, Dr. R. T. A., Den Haag.
 Mees, Wm., Diepenveen.
 Mees-Koch, Mevr. E. C. W., Diepenveen.
 Mees, Walter, Den Haag.
 Mees, Mej. W., Blaricum.
 Mees, Mr. W. C., Wassenaar.
 Mees, Prof. Dr. W. C., Wageningen.
 Melle-Sack, Mevr. W. H. van, Houston Texas.
 Penaat-Mees, Mevr. F. J., Groningen.
 Pluygers-Mees, Mevr. M., Amsterdam.
 Polvliet-Mees, Mevr. G.W., Den Haag.
 Reeling Brouwer-Dorhout Mees, Mevr. N.,
 Groningen.
 Rypperda Wierdsma-Mees, Mevr. E., A'dam (Z).
 Rypperda Wierdsma, J. R., Rotterdam.
 Sandick-Wildervanck, Mevr. F. van, Den Haag.
 Scheuer-Altling Mees, Mevr. G.M., Nunspeet.
 Siegenbeek van Heukelom-Fockema, Mevr.,
 Rotterdam.
 Simons-Mees, Mevr. J. A., Den Haag.

Tittelboom-Hugenholtz, Mevr., Melle bij Gent.
 Verbrugge-Mees, Mevr. S.A., Rotterdam.
 Westerouen van Meeteren-Mees, Mevr. H.C.,
 Oosterbeek.

Jan Rudolf Mees.

EEN ONGELUK, DAT GOED AFLIEP.

Aanteekening van een uitredding uit levensgevaar van wijlen mijnen Vader (J. R. Mees) 17 Januari 1834, dus toen 78 jaar zijnde.

Zijn Edl. had 's middags gegeten bij mijn broeder Jacob Mees in de Boompjes, en wilde na het middagmaal omstreeks te 6 uure 's avonds van dat huis te voet en alleen gaan naar het huis van dominé de Jong in den Oppert doch komende uit de Boompjes vergiste zijn Edl. zich in de lantaarn die voorwaarts zichtbaar was, en dus, meenende reeds vergenoeg gegaan te hebben om de ophaalbrug over te kunnen gaan, stapte naar de waterkant juist naast een uitstekende planken hoofd, en valt van de kaaymuur door het ys in het water — nu was het gelukkig laag water en het ys door de dooy zagt geworden — aldus op den natten en kouden watergrond liggende moet de goede oude man een steunend of klagend geluid gemaakt hebben, 't geen gelukkig gehoord wierd door den jongen Heer Jan Havelaar (zoon van J. J. Havelaar (de Wit) die in het kantoor van de Heeren Hudig en Blokhuyzen ingelopen en zijn bevinding zeggende, gingen de Heeren Jan Hudig en Cornelis Gerbrand Blokhuyzen met hunne kantoorlamp met de jonge Heer Havelaar, aanstonds naar de aangewezen plaats en hulp van nabyzynde of wonende personen gekregen hebbende, wierd de waarde man, door middel van een touw voorzigtig naar boven getrokken byna onkenbaar door het kale hoofd (zynde hoed en pruik in 't water verloren), echter wierd de Heer Blokhuyzen al spoedig gewaar dat het zynen zwager Mees was, die hem met de meeste hartelykheid geleidde met de Heer

Hudig naar 't huis van den eerstgenoemde (Blokhuysen) aan de Gelderschekade, alle geneeskundige hulp en dadelijk verwarmende kleederen toediende, tien dagen verzorgde en toen in een draagstoel naar zyn eigen huis deed brengen.

Naschrift.

Onder de verschillende geslachtsregisters door het voorgeslacht gehouden, welke bewaard gebleven zijn, is er ook een dat in 1842 is gemaakt door Johan Gregorius Mees. In een ouderwetsch käftje, gekocht bij M. Wijt boekverkooper bij de Beurs naast het Fransche Koffyhuis, L. Nr. 2, te Rotterdam, heeft hij niet alleen de geslachtslijst van de familie Mees gedeeltelijk gecopieerd, maar deze ook verder uit eigen bekendheid aangevuld, gelijk ook voor zooveel hem mogelijk was opgeteekend van de familie du Prill, zijne moeder, Blokhuyzen zijn tweede moeder en van der Wallen zijne vrouw en verdere familie-bijzonderheden.

Wat ons in dit boekje echter speciaal interesseert is het hierbovenstaande verhaal, dat hij aangeteekend heeft betreffende een ongeval zijn Vader overkomen. In een tijd waarin de menschen niet zoo dagelijks aan ongelukken gewend waren, als wij thans, moet dit ongeval, dat gelukkig goed afliep, op de familieleden wel een grooten indruk gemaakt hebben. Cornelis Gerbrand Blokhuyzen, geb. 7 Oct. 1773 en overl. 6 Augustus 1857 te Rotterdam, cargadoor en lid der firma Hudig en Blokhuyzen en gehuwd met Johanna Vis was broeder van Sara Johanne Blokhuyzen, echtgenoot van Jan Rudolf Mees. Hij was vader van den bekenden kunstverzamelaar Dirk Vis Blokhuyzen. De Heer Jan Havelaar, zoon van Jan Jacob Havelaar en Adriana Catharina de Wit, was 19 October 1815 te Rotterdam geboren en dus ten tijde van deze geschiedenis 19 jaar oud. Met de Heer Hudig zal waarschijnlijk bedoeld zijn Jan Hudig geboren te Rotterdam 22 Augustus 1806, eerst officier der Kon. Ned. Marine en later lid der firma Hudig en Blokhuyzen. Deze was een zoon van John Hudig, reeder en cargadoor en oprichter der firma Hudig en Blokhuyzen, en Francina Vis.

W. C. M.

EEN BIJDRAGE TOT DE GESCHIEDENIS VAN OMMELANDER MEEZEN.

Ongeveer op een uur gaans van Appingedam, de oude Hoofdstad van het landschap Fivelingo, ligt hoog op een wierde de fraaie, oude kerk van Leermens.

In die kerk heeft Ds. Menso Alting Mees het evangelie verkondigd van 9 Augustus 1778 tot zijnen dood op 2 November 1795.

Enna Mees-de Cock.

Hij was driemaal gehuwd, maar voor de geschiedenis der Meezen komt inzonderheid in aanmerking zijne derde vrouw Enna de Cock, geboren te Garrelswaer 19 November 1769, dochter van Ds. Regnerus Tjaarda de Cock en Hermanna Margaretha de Cock, met wie hij op 12 October 1785 te Leermens in het huwelijk trad.

Zij was nog geen 16 jaren oud toen zij de derde echtgenoot werd van den 41 jarigen predikant en de overlevering zegt, dat zij in haar eersten huwelijktijd speelde met de dorpskinderen en met hen bikkelde (een kinderspelletje) op de stoep van de pastorie.

Door haren broer Tjaarda de Cock, achtereenvolgens Maire, Schout en Burgemeester van Wildervank, was zij eene tante van Ds. Hendrik de Cock, den in 1834 afgezetten predikant der Nederlandsch Hervormde gemeente van Ulrum, den stichter der Afgescheiden Kerk in Nederland, wiens aanhangers dan ook wel Cockseanen werden genoemd.

Van bovengenoemden Ds. Regnerus Tjaarda de Cock, wiens voornamen in de familie Mees zeer gebruikelijk zijn geworden, stamt ondergeteekende tweemaal af. Eerstens van vaderszijde door genoemde Enna en bovendien van moederszijde door hare zuster Catharina de Cock, welke huwde met Ellerus Uniken. Schilderijen in pastel van Ds. de Cock en zijne dochter Enna zijn in het bezit van schrijver hiervan.

Uit het huwelijk van Ds. Menso Alting Mees en Enna de Cock werden 5 zoons en eene dochter geboren. Over enkelen hunner zal ik trachten iets mede te deelen. Laat de lezer niet denken, dat hij kennis gaat nemen van wereldschokkende gebeurtenissen. Dit is niet het geval. Het gaat hier om eenvoudige verhalen en dan nog alleen om verhalen, welke passen in een blad, hetwelk uitsluitend gedrukt wordt voor de familie.

Buitenstaanders hebben daarmede niets te maken, voor deze is het niet geschreven.

Vooraf nog dit. Schrijver hiervan heeft als kind met open mond zitten luisteren naar de verhalen van oude bloedverwanten en nu hij zelf ouder is geworden, betreurt hij het zoo diep, dat hij die verhalen over den Franschen tijd, het beleg van Delfzijl 1813—14, door de geallieerde troepen, de roerige tijden van 1847 en 1848, niet heeft opgeteekend en daarover niet heeft nagevraagd aan hen, die nu reeds lang zijn heengegaan.

A. Mr. Regnerus Tjaarda Mees, de oudste zoon, geboren te Leermens 13 Juli 1790, op 21 September 1806 ingeschreven als student in de rechten te Groningen, trad reeds op 20 September 1812 te Hoogeveen in het huwelijk met Margaretha Johanna Cornelia de Ravallet. Op jongen leeftijd trouwen kwam meer voor, maar had in die tijden bovendien beteekenis, omdat men daardoor bevrijd werd van het gevaar om als soldaat te moeten dienen in het Fransche leger.

De familie de Ravallet behoorde tot een oud Fransch geslacht, hetwelk als behoorende tot de Hugenoten naar de Rijnprovincie was uitgeweken en waarvan leden later in dienst traden bij de Oost-Indische Compagnie. Nog is in ons bezit een fraaie compagniekist, waarop het wapen der Compagnie en het jaarcijfer 1757 zijn ingebrand. Deze kist behoorde aan de kinderen van Jean François de Ravallet onder-koopman der O. I. Compagnie en Geertruida Emanuela Dias da Fonseca, welke beide ouders overleden te Batavia op 8 April en in Juli 1757, waarna de kinderen naar Europa werden gezonden. Deze kist heeft bijna een eeuw op den zolder gestaan van het familiehuis in de Solwerderstraat te Appingedam. Als kind hoorde ik, dat die afkomstig was van de familie van Grootvaders eerste vrouw, welke uit Frankrijk gevlucht was en dan dacht ik aan griezelige verhalen over de Fransche revolutie en den moord op de Koninklijke familie, zonder te weten, dat die kist nooit in Frankrijk was geweest.

Grootvader had een groote praktijk als advocaat en was bovendien door Koning Willem I benoemd tot procureur bij de Rechtbank van eersten aanleg te Appingedam — na 1 October 1838 Arrondissements Rechtbank.

Hij had één groote liefhebberij en dat waren paarden en vooral harddravers. In die dagen had iedere plaats zijn jaarlijksche harddraverij, maar de allergrootste festiviteit op dat gebied was de Damster harddraverij, welke van het stadsbestuur van Appingedam uitging en ook nog heden ten dage tot de bemoeiingen van het gemeentebestuur behoort. Vooral in den ouden tijd was die dag een hoogtijdag en de overlevering gewaagt er van, dat Ds. Heffing de predikant ter plaatse eens aan een catechisant vroeg hem de grootste Christelijke feestdagen te noemen en prompt ten antwoord ontving „Nieuwjaar, Paschen, en Pinksteren. Verder kwam hij niet. Ds.

Interieur van de kerk te Leermens.

drong aan „de aller, allergrootste” en eensklaps daar kwam het „Damster Harddraverij.”

Aan vele van die harddraverijen namen Grootvaders paarden deel en nog bestaat een der gewonnen prijzen, een zilveren tabakscomfoor met het wapen van Appingedam (een pelikaan, welke zijn jongen voedt met haar bloed) en den datum Die XIII. Cal. Aug: M.D.C.C.C.X,X,I.

Een groote ergernis was het voor Grootvader wanneer hij per rijtuig naar Groningen rijdende, werd voorbij gereden. Geschiedde zulks dan werd een brief gezonden naar Ritsema een paardenfokker te Garsthuizen, met opdracht voor betere paarden te zorgen, waaraan spoedig werd voldaan, want het betrof hier een goede klant. En nog een betere klant zou Grootvader worden toen zijn derde zoon, Fokko, in Indië hooge betrekkingen bekleedende, met Groningsche paarden en een Groningsche koetsier wenschte te rijden. Vele malen zijn paarden uit Garsthuizen begeleid door een boerenjongen via de Kaap naar Batavia gegaan, waar na aankomst de begeleider voor eenige jaren als koetsier fungeerde.

Na het overlijden van zijn eerste vrouw op 23 October 1832, trad Grootvader op 22 Mei 1834 te Appingedam in het huwelijk met Elisabeth Louise Maria Lucretia Umbgrove, geboren te Arnhem op 24 April 1793, stammende uit een oude Arnhemsche regentenfamilie. Zij was een hoog begaafde vrouw en was uitermatig kundig in borduurwerk. Nog bestaan bij vele leden van de familie fraaie schilderijen van borduurwerk, veelal voorstellingen op historisch gebied, z.g. gobelinwerk.

Als kind hoorde ik veel over Grootmoeder spreken en ook over haren broer, die daar vaak had gelogeerd en die als officier gediend had onder Napoleon, den tocht naar Rusland had me-

de gemaakt, in de rivier de Beresina was neergestort en niettegenstaande zijn jeugdigen leeftijd als grijsaard was teruggekeerd en die zoo verknocht was aan Napoleon, dat hij later niet tegen hem wilde strijden. Zooals gewoonlijk is hier waarheid en verdrinking dooreen gemengd, maar het meeste is waarheid en na vriendelijke voorlichting van Prof. Dr. J. H. F. Umbgrove te Wassenaar, eigenaar van het familie-archief Umbgrove, blijk ik aardig goed naar die oude verhalen te hebben geluisterd.

Gerhard Jan Umbgrove, geboren te Arnhem 14 Februari 1792, was 27 September 1809 in dienst getreden als 2e Luitenant bij de Lijfwacht te paard. Overgegaan bij de Grenadiers der Oude Garde maakte hij den Russischen Veldtocht mede, waarbij hij gewond werd bij Krasnoë. Bij den terugtocht zwom hij over de Beresina, met een verkleumden officier op den rug, de latere Generaal Mouton-Duverney. Op verzoek eervol ontslagen uit Franschen dienst, ging hij op 28 Juli 1814 in Nederlandschen dienst over, maakte den veldtocht der geallieerden mede, waarbij hij gewond werd in den slag bij Bar sur Aube. Bij die gelegenheid ontving hij de orde van de Zilveren Lelie van Frankrijk. Hij was Ridder van het Legioen van Eer, de Militaire Willemsorde, den Nederlandschen Leeuw en het Metalen Kruis, maar de Zilveren Lelie heeft hij als bewonderaar van Napoleon nooit gedragen. In het leger was hij bekend onder den naam van „de Grijsze Gerrit”, wegens zijne witte haren in den tocht naar Rusland opgedaan. Hij overleed als Majoor der Infanterie te Utrecht 2 December 1839. Schilderijen van hem en zijne echtgenote Susanna Maria Christina Bouricius zijn in het bezit van Prof. Dr. Umbgrove.

B. Ds. Fokko Mees, geboren te Leermens 15 December 1793, ingeschreven als student te Groningen 4 Juli 1811, was een der oprichters van het Studentencorps Vindicat atque Polit, werd candidaat te Groningen in Maart 1817 en in 1820 predikant te Uitwierde en Holwierde, later alleen te Holwierde, een dorp op ongeveer een uur gaans van Appingedam. Uitwierde en Holwierde waren collaties van zijnen broer Mr. R. T. Mees. Hij trad in September 1823 te Groningen in het huwelijk met Jonkvrouwe Johanna Elisabeth Wichers, dochter van Jhr. Mr. Willem Jacob en Jkvr. Josina Lewe van Matenesse. Hun huwelijkscontract werd gepasseerd op 25 September 1823 voor den te Groningen resideerenden Notaris Mr. Willem Jan Quintus. De gekwiteerde nota van den Notaris is nog aanwezig, de kosten bedroegen in totaal elf gulden en een halve cent.

De familie te Holwierde kwam veel op bezoek te Appingedam, maar alleen in het gunstige seizoen, want in den herfst en den winter lieten de sappige kleiweegen, althans voor een dame, niet toe om te reizen. Moest om gewichtige re-

denen toch de reis worden aanvaard, dan ging een knecht te paard zitten, tante werd opgehe-schen en achter den rug van den knecht zittende en zich aan hem vastklemmende werd de tocht aangevangen. Zij overleed kinderloos te Holwierde op 21 November 1842.

Oudoom Fokko had een kwaal, het graveel, waartegen hij hier te lande vruchteloos verlichting zocht en welke hij ten slotte vond bij een geneesheer te Parijs. Herhaaldelijk is hij daarheen gereisd. Over een dier reizen heb ik eens een merkwaardig verhaal gehoord. Mijn Vader en ik hadden een wandeling gemaakt naar Holwierde en waren gaan zitten in de herberg aldaar. Eensklaps kwam een oude man voor mijn vader staan. Wel, zegt deze „daar heb je Klaas Ekema, die is in zijn leven al verder geweest dan jij. Vertel maar eens van je reis naar Parijs.” Het bleek een oude knecht van Ds. Mees en hij vertelde van die reis met de diligence en hoe zij in Parijs aankwamen, waar een ontzettende herrie was. „Ze schoten met kanonnen en geweren op elkaar.” De reizigers waren uit het rustige Holwierde midden in de Februari revolutie van 1848 geraakt, welke Louis Philippe den troon kostte en de oorzaak was, dat de patient er niet in slaagde zijn heil aanbrengenden medicus te vinden. Onverrichterzake trokken Heer en Knecht weer naar het Noorden en nadien had Oom geen lust meer naar Parijs terug te gaan.

Eindelijk na lang lijden, stelde hij zich in handen van den Groningschen chirurg en Klaas Ekema was bij die operatie in Groningen tegenwoordig!!, waarvan hij een drastische beschrijving gaf, welke ik den lezer bespaar. Het einde van het verhaal was: „Ze hadden den steen heel spoedig te pakken, maar de oude Heer was dood.” (17 Mei 1850). Bij zijn testament den 6 Februari 1850 voor den te Appingedam resideerenden Notaris Mr. S. Reijnders verleden werd deze trouwe knecht niet vergeten en legateerde hij aan de Diaconie en aan de Kerkvoogdij van Holwierde legaten van f 6000.— en f 500.—, het laatste le-gaat onder den last om zorg te dragen voor de grafzerken van hem en zijne overleden vrouw.

Het is reeds weer geruimen tijd geleden, dat schrijver hiervan de Kerkvoogdij van Holwierde, met succes, onder het oog heeft gebracht, dat de verzorging dezer zerken ook thans nog tot hare taak behoort.

C. Ds. Petrus Mees, geboren te Leermens 12 Juli 1792, overleden te Groningen 2 Juni 1856, huwde te Leeuwarden Neltje Dorhout, dochter van Ambrosius Dorhout en Margaretha Jacoba van Bolhuis, was laatstelijk predikant te Garmerwolde.

Hij is de stamvader van het geslacht Dorhout Mees.

D. Mr. Hermannus Mees, geboren te Leermens 8 Maart 1795, advocaat te Wildervank, huw-

de te Groningen Johanna Josephina Wigboldina van Swinderen, dochter van Mr. Wicher Oncko en Catharina Mechelina Baronesse van Coeverden. Hij overleed te Wildervank 27 Februari 1827. Zijne weduwe en kinderen vestigden zich te Hamburg. Naar ik meen heeft ons bestuurslid B. Dorhout Mees een genealogische studie over dezen in Duitschland levenden tak van ons geslacht gemaakt.

E. De jongste zoon Menso Alting Mees, geboren te Leermens 24 April 1796, dus geboren na het overlijden van zijn vader, overleed ongehuwd te Scherpenisse op 26 Februari 1858.

En nu de eenige dochter zal men vragen, nog wel het oudste kind, Aafje, geboren te Leermens 9 April 1788.

Zij, die, evenals de schrijver hiervan, hebben genoten van de familieromans van de te vroeg gestorven schrijfster L.E., zullen ongetwijfeld ook hebben gelezen haar boek getiteld „Friesche Jayke”, waarin beschreven is het jongemeisjes leven van Jonkvrouwe Jaytzke Vegelin van Claerbergen tot aan haar huwelijk met Ds. Hendrik Frieswijk. Het boek eindigt met de woorden: „En in de stille pastorie van haar Friesche land is Jayke haar nieuw leven begonnen”.

Welnu een van Jayke's zoons, de luitenant-inge-

nieur Willem Hendrik Philip Frieswijk, geboren te Sluis, 27 Juli 1768, huwt op 24 November 1807 te Groningen met Aafje Mees. Hun eenigst kind Hendrik Frieswijk, geboren in 1814 overleed ongehuwd te Nieuwe Pekela 12 April 1881.

R. T. M.

INLICHTINGEN GEVRAAGD AANGAANDE MEVROUW H. S. MEES-BRADY.

Dr. Petrus Alting Mees was van Januari 1852 tot 31 December 1855 burgemeester van Eenrum en Kloosterburen. Wonende in Eenrum oefende hij tevens de dokterspraktijk uit. Hij vertrok naar Oost Indië en huwde te Batavia 19 Augustus 1873 met Helena Sara Brady, geb. te Dublin circa 1848, dochter van James Haines Brady, overleden voor Augustus 1873 en Helen Keily, deze woonde in 1873 te Manchester. Onbekend is de plaats en de datum van haar overlijden. Zij was mede oprichtster van de Haagsche huishoudschool en in die dagen een vooraanstaande vrouw op dat gebied. Zij hield lezingen enz. Hoewel ik veel moeite heb gedaan, is het mij niet mogen gelukken achter de juiste datum van haar overlijden en de plaats waar, te komen.

Gaarne inlichtingen aan B. Dorhout Mees, Ubbo Emmiussingel 4, Groningen.

